

VETERINARIA

Enrique González García

A Facultade de Veterinaria está ubicada no campus de Lugo (dependente administrativamente e organizativamente da Universidade de Santiago), campus que posúe un marcado carácter agrario e tecnolóxico, sen descoida-la presencia de titulacións humanísticas e de interese social.

As instalacións coas que conta a Facultade de Veterinaria para o desenvolvemento das súas funcións docentes, investigadoras e de actualización continuada de profesionais, exténdense por unha superficie urbanizada de 40.934 metros cadrados, cun total de 31.728 construídos en varios módulos interconectados: Núcleo Central, que alberga as oficinas de dirección e administración do Centro, sala de xuntas e graos, biblioteca, hemeroteca e cafetería-comedor; aulario, con sete aulas de gran capacidade dotadas de cabinas de proxección, sistemas de videoproxección e demais equipamento audiovisual, locais de

alumnos, servicio de reprografía e encadernación; auditorio e salón de actos con sistemas avanzados de son e imaxe; catro Pavillóns de Departamentos onde se localizan os laboratorios de prácticas e de investigación, clínicas e Hospital, onde se realizan as prácticas das disciplinas clínicas e o labor asistencial do Hospital Veterinario, que funciona a cargo da Fundación Rof Codina, de recente constitución. O conxunto das instalacións, correctamente adaptado ás peculiaridades dunha Facultade de Veterinaria, complétase cunha serie de servicios xerais de apoio á docencia práctica e á investigación; por exemplo: Servicio de incineración, lazareto para animais infectocontaxiosos, servicio de microscopía elecrónica, Laboratorio FEDER de investigacións agroalimentarias, acuarios e animalario de experimentación, e diversos locais de uso común e almacéns.

No referente ós contidos informativos da Licenciatura en

Veterinaria, que están sendo obxecto de modificación por esixencias de adaptación á normativa europea para centros desta natureza, aínda non está definitivamente conformado o novo plan de estudos, polo que na actualidade séguese impartindo o plan aprobado en febreiro de 1985, cun primeiro ciclo de 230 créditos, estructurado en tres anos, e un segundo ciclo de 160 créditos, estructurado en dous anos. A relación das disciplinas por curso permítenos observa-la secuencia de coñecementos que o alumno vai adquirindo ó longo da súa licenciatura:

1º Curso: Anatomía I, Bioloxía, Matemáticas, Física, Química.

2º Curso: Anatomía II, Bioquímica, Microbioloxía (Bacterioloxía, Viroloxía e Inmunoloxía), Xenética, Citoloxía, Fisioloxía.

3º Curso: Etnoloxía, Nutrición, Agricultura e Praticultura, Farmacoloxía, Patoloxía Xeral, Anatomía Patolóxica.

4º Curso: Produccións Animais, Etoloxía, Tecnoloxía de Alimentos, Parasitoloxía, Patoloxía Infecciosa, Cirurxia.

5º Curso: Obstetricia e Reproducción, Patoloxía Médica, Toxicoloxía, Hixiene e Inspección de Alimentos, Economía Agraria.

Como se pode observar pola relación de disciplinas que componen o

plan de estudios, a orientación principal da Licenciatura é a sanidade animal, aínda que se cobren aspectos de gran interese no campo da produción e comportamento animal, e no control de alimentos derivados.

Actualmente, o número de alumnos do centro está estabilizado en ó redor de 1.300, e existe unha limitación de prazas para o primeiro curso de 200 novos alumnos/ano. Aproximadamente un 75 % dos alumnos proceden de Galicia, con predominio numérico das provincias de Lugo e A Coruña, pero aumenta gradualmente o número de estudiantes procedentes doutras comunidades da Península.

A obtención do Título de Licenciado en Veterinaria está sendo obxecto de homologación a nivel europeo, tanto para homoxeneizar os contidos dos plans de estudos coma para o recoñecemento oficial das instalacións, potencial humano e calidade dos centros que forman veterinarios. A Licenciatura en Veterinaria faculta para o exercicio da profesión como autónomo ou contratado por empresas, e para optar a prazas oficiais de Veterinario da Administración Autonómica e Estatal en diversos campos, entre os que destacan a Sanidade Animal, e o Control de matadoiros e portos. Tamén faculta para traballar en centros oficiais de investigación aplicada ó sector agropecuario.

Desde o punto de vista da situación actual do Centro, a maior carencia apreciable (ademas da que hai

nalgunhas infraestructuras) é a escasez de profesorado e persoal auxiliar, que se terá que incrementar drasticamente para unha homologación definitiva de parte da CEE. As relacións numéricas de profesor / alumnos e persoal auxiliar / alumnos son das máis baixas en carreiras experimentais da nosa Universidade, e están moi por debaixo das existentes nas outras Facultades de Veterinaria de España e do resto de Europa. A pesar disto, a calidade da formación xeral e teórica está ben recoñecida, aínda que se deben mellorar sensiblemente, a calidade e a cantidade da docencia práctica, a medida que as condicións e disponibilidade de persoal o permitan.

A pesar da escasez de profesorado, o que leva consigo unha carga lectiva xeralmente excesiva, existen xa grupos de investigación de

considerable prestixio nos diferentes campos de traballo, como a biomedicina e saúde animal, o desenvolvemento gandeiro e agrícola, a investigación agroalimentaria e os recursos mariños, e a acuicultura. As investigacións nestes campos promóvenas tanto profesores pertencentes a disciplinas tipicamente veterinarias coma profesores e investigadores de áreas de coñecemento más básicas, quen co seu esforzo por adaptarse a temas de investigación de interese Veterinario e Agroalimentario, están dando os seus froitos; e colaborando cos seus proxectos, contratos e covenios, manteñen un nivel investigador e de aplicación da investigación que reverte tanto no prestixio do Centro coma na formación e incentivación intelectual e científica do alumnado.